

روند رو به افزایش مقاومت میکروب‌ها به آنتی بیوتیک

*دکتر علی مهرابی توانا^۱

هزینه‌های سنگینی خواهد بود. متخصصان تشخیص صحیح، درمان صحیح با آنتی بیوتیک مناسب، جلوگیری از خود درمانی و مصرف بی رویه و ارتقای فرهنگ عمومی مردم نسبت به مصرف به موقع آنتی بیوتیک‌ها را عمده‌ترین راه حل‌ها در خصوص جلوگیری از این روند افزایش تلقی می‌نمایند.

لازم است مقامات بهداشتی کشور در خصوص مصرف اینگونه داروها با تنظیم مقررات خاص، آموزش و فرهنگ سازی از ایجاد مقاومت میکروبی هرچه بیشتر در بین جامعه بیماران جلوگیری به عمل آورند. لذا بدین منظور سال ۲۰۱۱ میلادی از سوی سازمان جهانی بهداشت بدین منظور اختصاص یافته است.

تدوین مقررات بهداشتی برای مصرف آنتی بیوتیک‌ها در درمان بیماری‌ها با نظر متخصص و جلوگیری از خود درمانی در سربازخانه‌ها می‌تواند در پیشگیری از مقاومت آنتی بیوتیکی در واحدهای نظامی موثر باشد.

واژگان کلیدی: مقاومت آنتی میکروبی، آنتی بیوتیک‌ها، پیشگیری، آموزش

تا قبل از جنگ جهانی دوم تنها پنی سیلین آنتی بیوتیک رایج برای درمان بیماری‌ها محسوب می‌شد و کمتر از مقاومت آنتی بیوتیکی میکروارگانیسم‌ها در مقابل پنی سیلین قبل از دهه ۱۹۵۰ اطلاعاتی در دسترس می‌باشد. لکن از ۱۹۵۰ میلادی به تعداد آنتی بیوتیک‌ها افزوده شد که در حال حاضر تعداد آن ۱۵۰ قلم بالغ می‌گردد و این روند عمدتاً در اثر مقاومت میکروب‌ها در مقابل آنتی بیوتیک‌ها حاصل شده است.

گفته می‌شود که استرپتوکوک پنومونیه تا ۵۵ درصد (عامل پنومونی) در مقابل پنی سیلین؛ شیگلا دیسانتری تا حدود ۹۰ درصد به کرتمازول و سالمونلا که به تعداد متعددی از آنتی بیوتیک‌ها در بسیاری از کشورهای جهان و مایکوباکتریوم توبرکلوزیس (عامل سل) به انواع داروهای نسل اول و دوم درمان سل و پلاسمودیوم فالسیپارم (یکی از عوامل اصلی مالاریا) در مقابل کلروکین مقاومت نشان داده‌اند.

روند رو به افزایش مقاومت میکروبی نسبت به آنتی بیوتیک‌ها نه تنها از لحاظ بهداشتی حائز اهمیت می‌باشد، بلکه این روند رو به افزایش از نظر اقتصادی به ویژه برای کشورهای در حال توسعه دارای